

= aftësinë e vet humane arrin shpejt ta shuajë atë grindje. Ibni Seluli e shfrytëzon rastin dhe u thotë të vëtëve, a shihni çka bëjnë këta, është e vërtetë fjala e të parëve: "Nëse e ushqen mirë qenin, ai të han ty". Me këtë aludon në muhaxhirët, e mandej thotë: "Sa të kthehem i në Medinë, se krenari - mendon pér veten - ka pér ta përzënë të dobëtin - mendon pér Pejgamberin". Atë thënëtë tij e dëgjojnë myslimanët dhe i tregojnë Pejgamberit. I biri i ibni Selulit ishte një mysliman shumë i singertë, i cili kur dëgjon se çka ka thënë i ati i tij, me shpatë të hapur zë pritë në dyer të Medinës. Andej kalojnë njerëzit, por kur vjen babai i tij, ai i thotë: "Pasha Allahun kurrë nuk ke pér të hyrë në Medinë, derisa të mos thuash: "I dërguari i Allahut është ai më krenari", e ti pér vete të thuash: "Unë jam më i dobëti". Ai tha ashu si e urdhëroi i biri. Djali shkoi te Pejgamberi e i tha: "O i dërguar i Zotit, kam dëgjuar se do ta mbysësh babain tim. Nëse ashu ke vendosur, më thuaj mua se unë ta sjell kokën e tij". Pejgamberi i tha: "Jo, do të sillemi butë e mirë me të derisa të jenë me ne". E ky ishte shkak i shpalljes së kësaj sureje.

** Megjithatë, kërkesa që në momentin e vdekjes njeriu të kthehet edhe njëherë në këtë jetë pér të punuar punë të mira, është praktikë e atyre që nuk besuan, ka gjasa që edhe ata që nuk e dhanë zeqatin, nuk e bënë haxhin dhe nuk zbatuan detyrat e obligueshme, do ta dëshironin një gjë të tillë. Allahu a'ëlemu!

Me ndihmën e Zotit, përfundoi përkthimi dhe komentimi i sures El Munafikunë. Lavdëruar qoftë Allahu i madhëruar!

SURETU ET TEGABUN

KAPTINA 64

E zbritur në Medine, pas sures Et Tahrîm, ajete: 18

Edhe pse kjo sure është shpallur në Medine, dhe natyrisht suret e shpallura aty shqyrtojnë më tepër çështjet e sheriatit islam, në këtë sure mbretëron njëfarë atmosferë si në suret e shpallura në Mekë, në të cilat më tepër shtrohen çështjet e bazave të besimit islam.

Pasi i bëhet një vështrim madhërisë së fuqiplotit, parashtrohet pozita e njeriut që e beson Zotin dhe e atij që e mohon atë, dhe sillen disa shembuj të popujve e të pejgamberëve që kanë qenë më herët.

Bëhet betimi se ringjallja është gjë e vërtetë e pamohueshme, e pranuan apo nuk e pranuan idhujtarët.

Quhet: "Suretu Et Tegabun"; - që është një nga emrat e ditës së gjykimit dhe e ka domethënien: mashtrimi, të mashtruarit, të dështuarit.

SURETU ET TEGABUN

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëbërësit!*

1. Vetëm Allahut i shprehin madhërinë e lartësimin çka ka në qiej dhe çka ka në tokë, dhe se vetëm i Tij është i tërë pushteti dhe vetëm Atij i takon falënderimi, e Ai është

i gjithfuqishëm për çdo send.

2. Ai është që u krijoi juve, e nga ju ka mohues dhe ka besimtarë. Allahu e sheh shumë mirë atë që e punoni.

3. Ai krijoi qiejt dhe tokën me urtësi të përsosur dhe Ai juve u dha formën, e formën tuaj e bëri të bukur dhe vetëm te Ai është e ardhmja.

4. Ai e di ç'ka në qiej e në tokë, e di atë që e fshihni dhe atë që e shfaqni haptazi, sepse Allahu di edhe atë që mbajnë në zemrat.

5. A nuk ju erdhi lajmi i atyre që ishin më parë e nuk besuan, ndaj edhe përjetuan barrën e rendë të punës së vet dhe ata kanë një dénim të idhët.

6. Atë (dénim e marrin) për shkak se atyre u vinin të dërguarit e vet me argumete të qarta, e ata thoshim: "A njeriu i thjeshtë do të na udhëzojë neve?" Dhe ashtu nuk besuan dhe u zmbrapshëm, po Allahu nuk ka nevojë për ta; Allahu është i begatshëm, i falënderuar nga vvetetiu.

7. Ata që nuk besuan, menduan se kurrsesi nuk do të ringjallen. Thuaq: "Po, pasha Zotin tim, pa tjetër do të ringjalleni dhe do të njiheni me atë që keni punuar, e ajo për Allahun është lehtë!"

8. Atëherë pra, pranonie Allahun, të dërguarin e Tij dhe dritën që e zbritëm Ne. Allahu është i njohur për atë që vepron.

9. Ditet e kijametit, kur Ai u tubon juve, ajo është ditë e mashtrimit (ditën e kijametit duket se kush është mashtruar.) Kush beson Allahun dhe bën vepra të mira. Ai ia shlyen të këqijat e tij dhe atë e fut në xhennetë, nëpër të cilat rrjedhin lumenj; aty do të jenë përgjithmonë, e ai është shpëtimi i madh.

10. E ata që nuk besuan dhe përgjenjeshtuan argumentet Tona, të tillët janë banorë të zjarrit; aty do të jenë përgjithmonë, e ai është përfundim i keq.*

11. Çfarëdo e keqe që ndodh (*godet*), nuk mund të jetë ndryshe, vetëm sipas caktimit të Allahut, e kush i beson Allahut, Ai ia udhëzon zemrën e tij; Allahu është i gjithdijshëm për çdo send.

12. Pra, respektioni Allahun dhe respektioni të dërguarin, po nëse nuk respektoni, atëherë detyrë e të dërguarit tonë është vetëm kumtimi i qartë.

13. Allahu është Ai që pos Tij nuk ka tjetër, prandaj vetëm Allahut le t'i mbështeten besimtarët

14. O ju që besuat, vërtet, disa nga bashkëshortet tuaja dhe nga fëmijët tuaj janë armiq tuaj, andaj kini kujdes ndaj tyre, e nëse nuk merrni masa, nuk ua vini veshin dhe i falmi, ta dini se edhe Allahu është mëkafalës, mëshirues.

15. S'ka dyshim se pasuria juaj dhe fëmijët tuaj janë vetëm sprovë, ndërsa ajo që është tek Allahu, është shpërblim i madh.

16. Andaj, sa të keni mundësi ruanu prej dënimit të Allahut, dëgjoni, respektioni dhe jepni për të mirën tuaj, e kush i ruhet laku është së vvetves, të tillët janë të shpëtuarit.

17. Nëse Allahut i huazoni diçka të mirë, Ai juve ua shumëfishon atë dhe ju falë; Allahu është shumë mirënjojës, i butë.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أَوْ لَمْ يَكُنْ أَتَّبِعْ
أَنَّا رَحِيمُ لِلْعَبادِ فِيهَا وَلَمْ يَقُسِ الْمَعْصِيَرُ ١٦ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةً إِلَّا يَدُنُونَ اللَّهَ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ هُوَ بَقِيَّهُ وَاللَّهُ يُكَلِّ
شَّقَّ وَعَلِمَ ١٧ وَاطَّبِعُوا أَنَّهُ اللَّهُ وَاطَّبِعُوا أَنَّهُ رَسُولُهُ فَإِنَّ
تُوَلِّنَمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَغُ الْمُبِينُ ١٨ أَللَّاهُ أَكْبَرُ
إِلَّا هُوَ عَلَى أَنْهَا فَقِيسَوْكَلِ الْمُؤْمِنُوْتَ ١٩ يَتَأَبَّهُ
الَّذِينَ أَمْنَوْا إِنَّمَا مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَزْوَادِكُمْ عَدُوُّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَلَنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْرِبُوا
فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَمِيمٌ ٢٠ إِنَّمَا أَعْوَلُكُمْ وَأَزْوَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عَنْهُ عَنِدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ٢١ فَاقْرَأُوا اللَّهَ مَا أَسْطَقْتُمْ
وَاسْمَعُوا وَاطَّبِعُوا وَأَنْفَقُوا خَدِيرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
بُوْقُ شَحْ نَفَسِهِ فَأَنْزَلْتَكُمْ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ٢٢ إِنْ تَقْرُبُوا
اللَّهَ فَرَضَّا حَسَنًا يَضْعِفُهُ لَكُمْ وَيَغْفِرُ لَكُمْ وَاللَّهُ سَكُورٌ
حَلِيمٌ ٢٣ عَلِمَ الْعَنْبُرُ وَالشَّهِدَةُ الْمَرِيزُ الْعَكْمُ

شُورَةُ الْقَلَاقِ

٥٥٧

18. Është i gjithdijshmi i të fshehtës e i të dukshmes, është ngadhënjyesi, i urti.**

* Allahu i gjithfuqishëm, të cilat i lutet çdo qenie dhe gjësend, është Ai që e krijoj njeriun dhe i dha formën më të buruk. Nëse thuhet se ndonjë njeri nuk është i buruk, ajo ka të bëjë me krasahimi e tij me dikë që është më i buruk, por në realitet edhe ai është më i buruk i kriesave të tjera. Megjithë faktin se Zoti e krijoj njeriun të buruk, shumica e njerëzve janë jomirenjohës e mohues, seç janë besimtarë; andaj edhe në ajetin në fjalë përmenden më parë jobesimtarët.

Dija e Allahut përfshin çdo send, edhe atë që njeriu e fshehi, por edhe atë që e ka në zemër.

Besimi në ringjallje është shumë me rëndësi, andaj urdhërohet Pejgamberi që të betohet për vërtetësinë e saj, ashtu që njerëzit ta besojnë Zotin, Pejgamberin, Kur'anin, sepse për çdo veprë, e vogël qoftë ose e madhe, njerëzit do të njihen për të në ditën e kijamatit.

Et Tegabun, është një nga emrat e ditës së kijamatit, nga vetë përbërja e këtij infinitivi kuptohet njëfarë ndërsellje mes njerëzve, si në marrëdhënë, në shitblerje etj., njëri fiton e tjetri humb, njëri mashtrohet e tjetri jo. Këtu është fjalë se në ditën e gjykimit do të dalë në shesh se kush është mashtruar, kuptohet ai që e shiti Ahiretin e përjetshëm për pak kohë të kësaj dynjave.

** Disa besimtarë në Meke nuk arritën të shpërgulen me kohë në Medinë, për shkak të grave e fëmijëve të vet, por kur erdhën më vonë i panë atë që ishin shpërgulur më heret se si ishin pajisur me njohuri e dashuri të fësë, andaj u demoralizuan dhe gati sa nuk i lëshuan gratë dhe sa nuk i përzunë fëmijët. Kur'anu i tha t'u falin gabimin se edhe Allahu shumë falë, por duhet ditur se çdo gjë e kësaj jete është një lloj sprove, prandaj, nuk duhet mashtruar pas saj e të lihet adhurimi ndaj Allahut.

Zoti urdhëron të përpjekemi e të angazhohemi me adhurim ndaj Tij aq sa kemi mundësi, e të mos e ngarkojmë veten me çka nuk kemi mundësi. Kjo ka të bëjë me veprat e mira, por kur është fjalë për punët që janë të ndaluara, e kemi hadithin e Pejgamberit: "Kur t'ju urdhëroj për diçka, kryene sa të mundeni, e kur t'ju ndaloj nga diçka, largohuni krejtësisht prej saj!" (shejhjan)